

BOGHYLDEN

Af Anette Wad
Foto: Gregers Overvad
m.fl.

Torben Munksgaard

Torben Munksgaard (38 år) er født i Haderslev, og er bachelor i filosofi og cand.it. Han debuterede som romanforfatter med *Retrograd* (2007), som blev oversat til norsk, svensk og finsk. Siden har han udgivet to samtidsromaner med den moderne mand og hans kvaler som omdrejningspunkt – den seneste bestselleren, *”Sort hund”*. Torben genbesøger ofte Sønderjylland, hvor familien stadig bor, og somme tider opsøger han nogle af de steder fra sin barndom og ungdom. Han bor i dag på Nørrebro i København og har en datter fra et tidligere forhold, som er hos ham i weekenderne. I en alder af 7 proklamerede hun, at hun ville være forfatter. Torben frarådede hende på det kraftigste den levevej med ordene: ”Hvem skal så tjene penge til min pension?” Så galt går det nok ikke med de fine anmeldelser, hans seneste bog har modtaget.

Hvad har du lært om dig selv, mens du skrev din nye bog?

At jeg – alligevel – er blevet ældre. Jeg gik og troede, at jeg stadig var meget ung, og at mit sprog og min stil stadig var anarkistisk og ungdommelig skarp, indtil det sådan cirka halvvejs inde i bogen gik op for mig, at jeg ikke længere er ung. Slet ikke. Snarere tværtimod. Ja, måske er jeg ligefrem gået hen og blevet sådan lidt halvgammel. Jeg går til mine hovedpersoner på en anden måde end tidligere. I stedet for at lade dem udfolde sig ekspressivt og impulsivt, vender de sig mere indad og reflekterer mere nuanceret over deres liv og situation. Jeg tager deres problemer mere seriøst. Jeg bliver melankolsk og sentimental ligesom dem, og inden længe har jeg sikkert også tabt mit hår ligesom dem.

Er der en bog, som i særlig grad har bevæget dig?

Jeg vil sige de fleste af israelske Amos Oz’ bøger, men især *”Min Michael”*. Den er både meget poetisk og nærværende og fortæller i en smuk, rørende tone om en kvinde, Hannah, som ofte tynges af sine tanker og sin tvivl, og hendes forhold til den lukkede og tilsyneladende meget ligevægtige Michael. Bogens stemning er både melankolsk og lidenskabelig, synes jeg, især fordi sproget meget præcist indfanger hendes tungsind i originale, vitale

Jeg er nok blevet sådan lidt halvgammel

billeder. Så melankolien bliver i sidste ende meget livsbekræftende. Men især bevægende. Hør bare bogens første linjer: ”Jeg skriver, fordi mennesker, jeg elskede, nu er døde. Jeg skriver, for da jeg var barn, kunne jeg elske, og nu er den evne ved at dø. Jeg vil ikke dø.”

Er der en, som har fået dig til at grine?

Jeg læste for nylig Jennifer Egans *”Tæskeholdet banker på”*, som jeg fandt ustyrligt morsom. Men ligesom de fleste af de bøger, der får mig til at grine, får de mig også til at tænke – og tit har de også en sørgelig eller tragikomisk pointe. Egans bog handler blandt andet om at

blive gammel uden rigtig at kunne acceptere det. At tidens gang er et tæskehold, som lige pludselig en dag banker på. Så mens jeg sidder der og griner, kan grinet lige pludselig stivne, når det går op for mig, at det er mig selv, jeg griner af. Heldigvis kommer selvironien mig hurtigt til undsætning, og latteren får dobbelt kraft. Så det kan godt være, at jeg er til grin, men det er nu alligevel mig, der ler sidst.

Hvilken filmatisering af en bog finder du mest vellykket?

Jeg har altid holdt meget af Henning Carlsens filmatisering af Knut Hamsuns *”Sult”*. Jeg vil som udgangspunkt mene, at man bør afstå

VIND

Vi udlodder 10 bøger
hver til en værdi af 300 kr.

Hvad er forfatterens fornavn?

Sms dit svar **FJK TORBEN** eller **FJK PETER**

til **1266** senest den 3. april.

Pris 8 kr. + alm. sms-takst.*

Deltag via hjemmesiden på
familiejournal.dk/vind
eller med brev via adr. side 3.

"I virkeligheden" er en mangfoldig samtidsroman om en række personer, der alle bærer på en tung hemmelighed eller lever et liv, de ikke er tilfredse med. De gør ét, men ønsker i virkeligheden noget andet. Med denne bog har Torben Munksgaard skrevet en ny vidtspændende fortælling om identitet og det moderne menneskes opgør med sin omverden – og ikke mindst med sig selv. Romanen er delt op i 10 selvstændige historier, der hver især fokuserer på én af hovedpersonerne og således samler sig til en kollektiv roman. Bogen er udkommet på Lindhardt og Ringhof.

fra at filmatisere et litterært mesterværk – det ender næsten altid galt – og en bog som "Sult" med så mange indre monologer og så begrænset ydre handling er næsten dødsdømt som film fra starten. Alligevel lykkedes det Henning Carlsen på magisk vis at skabe et fremragende eksistentielt drama med stor visuel dybde og ikke mindst en gribende skuespillerpræstation af svenske Per Oscarsson.

Har du en favorit blandt romanfigurer?

Jeg kan rigtig godt lide Roald i min nye bog i virkeligheden. Han er far til en anden af bogens hovedpersoner, Miriam, og hans historie skrev

jeg faktisk for flere år siden i en helt anden sammenhæng. Men han blev hængende, og det endte med, at han så alligevel – omsider – fik en plads i en af mine udgivelser. Han er en drømmende, romantisk figur, som lever i fortiden, og som vel egentlig altid har undertrykt sig selv og levet på andres præmisser. Og så sker der alligevel det, at han en gang imellem manifesterer sig som menneske og skiller sig mere ud end de fleste, for eksempel da han farver sit hår blåt for at mindes dengang, han som yngre havde blåt hår.

Er der bøger, som har fået dig til at ændre noget i din tilværelse?

Ja, det kan man godt sige.... For eksempel da jeg læste Henry Millers "Krebsens Venedekreds", besluttede jeg mig for at blive forfatter. Da jeg læste John Fantes "I støvet", besluttede jeg mig for at forelske mig i en umulig kvinde. Da jeg læste Jørgens Leths digte, besluttede jeg mig for at begynde at køre cykelløb. Og da jeg læste Jonathan Franzens "Korrektioner", besluttede jeg mig for at passe på med bare sådan at stifte familie uden videre og uden at tænke mig om. Så ja, bøger har fået mig til meget.

Hvilken bog var den første, du læste?

Puha, det kan jeg ikke huske. Det var jo nok en børnebog, men hvilken tør jeg ikke sige. Men den første voksenbog – eller i hvert fald ungdomsbog – jeg kan huske, at jeg læste, er Bjarne Reuters "Når snerlen blomstrer". Det er den, der er filmatiseret af Bille August under titlen "Tro, håb og kærlighed" – fortsættelsen til "Zappa". Den handler om Bjørn og hans teenageår i 60'ernes Brønshøj med forelskelser, musik og pubertetens mange kvaler. Jeg mindes stemningen. Som om hver dag er en fredag på cykel i forstæderne, og alle kys har rekyleffekt.

Hvilken bog har du senest anbefalet til andre?

Det må være Maria Semples "Hvor blev du af, Bernadette", som jeg anbefalede til en kollega. Han kunne i forvejen godt lide Jonathan Franzen og Jennifer Egan, så jeg tænkte, at den bog måtte være noget for ham. Jeg kunne selv vældig godt lide den. En skarp og satirisk bog om at være anderledes i et miljø bestående af curlingmødre og krævende udfordringer fra det moderne samfund, hvor det ikke er nok bare at være sig selv, men hvor man hele tiden bør være noget andet, som lever op til forventningen om Den Gode Mor, Den Ambitiøse Karriere kvinde og Det Interessante Menneske. Man bliver både rørt og rigtig godt underholdt undervejs.

Er der bøger, du altid vender tilbage til?

Michael Houellebecqs bøger, for eksempel "Elementarpartikler", og Andrej Kurkovs, "Døden og en pingvin", som begge har inspireret mig selv i mit eget forfatterskab. Jeg synes, at ensomheden og tristessen i Kurkovs bøger er mit eget forfatterskabs kammertone, om man så må sige, så ham vender jeg ofte tilbage til. □

NYE BØGER

v/John Jensen

Liget ved Kronborg

En smuk sommermorgen skyller en strandvasker i land ved Kronborg. Først tror politiet, at det drejer sig om et selvmord eller en sømand, der er faldet over bord. Men snart viser det sig at være et mordoffer, og politiinspektør Kristian Swane befinder sig pludselig i et sandt mareridt. Sagen har nemlig forbindelse til hans yndlingsniece, der er forsvundet. Swane opdager samtidig, at han har stukket hånden i en sand hvepsereade af forskerjalousi.

Jakob Knudsen: "Resten er tavshed". 359 s. 250 kr. People'sPress.

Alle tiders greve

Det er nu 170 år siden "Greven af Monte Cristo" udkom første gang. Men historien føles dugfrisk, fordi den er så ufatteligt underholdende: Den unge kaptajn, Edmond Dantes, bliver offer for to rivalers intriger og havner som uskyldigt dømt på fængselsøen If. Efter mange trængsler lykkes det ham mod alle odds at flygte og vende tilbage til Frankrig. Som falsk greve finder han frem til de skyldige og tager en elegant hævn over dem, der stjal hans liv og elskede fra ham. Forfatteren skrev også "De tre musketerer", en anden uddødelig klassiker.

Alexandre Dumas: "Greven af Monte Cristo". 640 s., 200 kr. Rosinante.

Sidespring eller mord?

Ægteparret Mike og Ylva bor med deres lille datter uden for Helsingborg. En fredag kommer Ylva ikke hjem fra arbejde, og vreden rumsterer i Mike: Er hans kone sammen med fyren, hun havde et forhold til sidste år? Da hun heller ikke dukker op næste dag, anmelder han hendes forsvinden til politiet – og får straks mistanken rettet mod sig selv for mord. Men Ylva er ikke død – hun er blevet bortført, og kun langsomt går det op for hende, at hun kun har én mulighed for at slippe væk i tide. Svensk, psykologisk thriller. Hans Koppel: "Kom aldrig mere tilbage". 300 s., 250 kr. People'sPress.

